

Bài thơ của một học sinh bỏ học !

Em là cựu học sinh,
Dưới mái trường cấp I, II năm nào...
Nhớ về các Thầy Cô giáo.
Truyền cho em bài học năm xưa.
Bài bắt buộc mỗi mùa khai trường gõ cửa.
Bài cấm được quên trong giáo án Thầy Cô lên lớp:

"Năm điều Bác Hồ dạy"

Ba mươi năm trôi qua.
Em tự hỏi rằng:
Học thuộc năm điều ấy để làm gì
Nếu không mang nó vào cuộc sống?

Thưa Thầy Cô, Nhà Trường cùng Xã Hội...
Trên hết là Đảng và Nhà Nước này
Làm sao để thực hành bài học ấy trong cuộc sống hôm nay?

Điều 1. Yêu Tổ quốc, yêu đồng bào

Lại thấy Tôi yêu Tổ Quốc tôi mà tôi bị bắt
Anh ấy xuống đường hô vang khẩu hiệu chống ngoại xâm
Và anh vào tù. Đảng bảo tội danh là "trốn thuế"!

Có người lên cầu vượt
Treo biểu ngữ bảo vệ Hoàng - Trường Sa
Và tố cáo tham-ô những-lạm cửa-quyền
Đang ngày đêm tàn phá quốc gia, xói mòn đất nước
Và họ đi tù vì tội "tuyên truyền chống nhà nước"!

Có cô gái xót thương đồng bào mình bỏ xác chốn trùng dương
Cô tìm hiểu căn nguyên và bật thành câu chữ: Uất ức biển ta
Rồi cô ấy ra toà. Cũng tội danh "chống nhà nước"

Nhiều vị học rộng hiểu sâu
Thấy nguy cơ mất nước ẩn tiềm
Hợp kín nhau cùng bàn kế sách đổi thay
Mưu tìm một vận may cho Tổ quốc
Và họ ra toà với tội danh "lật đổ"
Điều 1 phá sản rồi,
Nên chẳng dạy chúng em phải kính yêu Đảng – Bác?

Còn Tổ Quốc và Đồng Bào, thôi đặt xuống hạng ba?

Điều 2. Học tập tốt, lao động tốt

Học tập làm sao cho tốt, khi:
Chủ nghĩa thành tích lên ngôi
Nhan nhản nơi nơi bằng cấp dỏm, luận văn thuê
Lâu lại rộ chuyện ông Giáo sư cóp bài của bạn
Nay xì chuyện bà Tiến sĩ đạo văn
Cửa quan chỉ thấy tung hô bằng cấp, coi rẻ tài năng

Lao động tốt sao bằng kẻ gian ngoan xảo quyết
Luồn lách lươn lẹo lại lên lương
Sớm cắp ô đi, chiều cắp về
Ba chục phần trăm công chức thực sự đáng ăn lương
Chưa kể những kẻ ngồi mát ăn phong bì
Một chữ ký đem về dự án
Có thể cứu mang cả dòng họ - chẳng màng gây hậu hoạ mấy đời
sau!

Điều 2 nhai còn không nổi, nuốt sao trôi?

Điều 3. Đoàn kết tốt, kỷ luật tốt

Hợp quần gây sức mạnh
Thế mà buổi đầu cướp chính quyền
Đảng phân biệt cha thằng này nguy quân, mẹ con kia nguy quyền
Chị thằng nọ là tư sản, nặng tội hơn là mại bản

Để gieo vào đầu đám trẻ con nỗi hằn đau lý lịch, nỗi mặc cảm thân nhân
Nên cả triệu người ra đi, kết đoàn nơi xứ lạ quê người...

Kỷ luật tốt thế nào khi kẻ xấu ung dung
Pháp chế vị nhân thân với những trò vải thưa che mắt:
Nào là xử lý nội bộ, rồi thì chuyển nơi công tác
Trên bảo dưới chẳng nghe, mấy chục năm không màng khiển trách!

Điều 3 quá xa rời thực tiễn, em chào thua!

Điều 4. Giữ gìn vệ sinh thật tốt

Em ra đường phải làm Ninja bịt mặt
Khói xe bụi đường mù mịt khắp nơi nơi
Rừng vàng kêu cứu
Sông ngòi khô cạn
Môi trường ô nhiễm
Chẳng biết giữ vệ sinh thế nào
Khi thực phẩm hằng ngày em ăn, họ cảnh báo:
Coi chừng độc tố gây ung thư!

Cho em quên Điều 4, để sống tạm qua ngày!

Điều 5. Khiêm tốn, thật thà, dũng cảm

Chịu thôi,
Từ bấy lâu nay Đảng vẫn tự hào:
Ta là trí tuệ đỉnh cao!
Xã hội chủ nghĩa lừng danh nơi em đang sống
Là chế độ ưu việt nhất trong lịch sử loài người
Dân chủ và tự do gấp vạn lần tư bản
Thực dân và đế quốc, kìa chúng nó còn đang giãy chết
Khiêm tốn làm sao khi em đang chót vót trên tầm cao nhân loại?

Lời dạy thật thà sao nghe thum thum
Khi em thấy từng đoàn lũ lượt

Con ông cháu cha cùng dây mơ rễ má
Chen chúc nhau sang du học xứ người
Xứ sở đang từng ngày "giấy chết"

Ôi xảo trá chứ thật thà chi?

Lời dạy thật thà tạt vào mặt em gáo nước lạnh
Khi nghe bài học anh hùng Lê Văn Tám ngày xưa
Lại là đồ đểu!

Em hiểu, những chuyện nêu trên có cả triệu người biết
Nhưng vì lòng "dũng cảm" của điều năm
Họ cứ phải ngậm tằm
Để an bài trong hiện tại

Em xin khoanh tay
Trả lại năm điều dạy không có đất thực hành...
Em bỏ học!

Vô Danh

Chuyển đến: **NgườiViệtGốcỐt**

Ngày 18/11/4892 – Quý Tỵ (20/12/2013)

www.vietnamvanhien.net